

TINO PLA / J. OLIVARES / F. CASTRO / J. SOU / R. DE LA CALLE

Antoni Miró
LA COL·LECCIÓ D'OTOS
(1 OBRA RECENT)

2 0 1 6 - 2 0 1 7
PALAU D'OTOS DES DEL 2012

LA COL·LECCIÓ D'OTOS

TINO PLA / J. OLIVARES / F. CASTRO / J. SOU / R. DE LA CALLE

Antoni Miró

LA COL·LECCIÓ D'OTOS

(I OBRA RECENT)

BICIRELLOTGE 2004

2 0 1 6 - 2 0 1 7
PALAU D'OTOS DES DEL 2012

Palau d'Otos

PORTADA: UA 35 ANIVERSARI 2014/ALACANT (Acrílic s/ llenç, 116 x 116)

© Antoni Miró
 © Dels Autors
 © Ajuntament d'Otos
 Impressió: Gràfiques Alcoi, S.L.U.
 AMB-Disseny
 Dipòsit legal: V 3016-2016

Col·labora: Càtedra Antoni Miro, d'Art Contemporani
 Mancomunitat de Municipis de la Vall d'Albaida
 Universitat d'Alacant
 Art-Exprès, Alcoi-Barcelona
 Sabadell Fundació

www.antonimiro.cat
art@antonimiro.com
facebook.com/antonimiro

LA COL·LECCIÓ D'ANTONI MIRÓ A OTOS

La col·lecció permanent d'Antoni Miró al Palau d'Otos representa un fet insòlit, ja que mostra d'una manera monogràfica la seua trajectòria artística des de 1960 fins a 2016. Ens permet dur a terme un recorregut cronològic per les diferents sèries i/o etapes que configuren l'esdevenir artístic d'Antoni Miró. Una col·lecció que consta de 25 obres de gran format “De ciutats”; 86 obres (40 aiguaforts, 9 serigrafies, 8 litografies, 6 metallgràfica sobre ferro –darrera donació–, 23 gràfica digital sobre paper); 12 escultures d'acer corten; 125 cartells signats per l'artista de les diferents exposicions des de 1965 fins al 2015 (actualment a l'arxiu municipal), així com nombrós fons bibliogràfic i documental sobre l'artista.

Una col·lecció que ha sigut possible gràcies a la generositat tant d'Antoni Miró com de la seua família, en fer donació de tot aquest patrimoni artístic perquè s'exhibira de forma permanent al Palau d'Otos (s. XVIII). Simultaniejant els espais de gestió administrativa (correus, sala de plens, biblioteca, telecentre...) amb els llocs museístics, on els ciutadans poden gaudir i reflexionar sobre les obres exposades que, com potents flaixos, ens mostren la crua realitat quotidiana i la seua contemplació no ens deixa indiferents.

Des d'un primer moment l'Ajuntament d'Otos va donar suport a la iniciativa de la Universitat d'Alacant de crear una Càtedra d'Art Contemporani que duguera el nom d'Antoni Miró. I, per a això, van signar un conveni de col·laboració i van cedir els seus fons artístics, bibliogràfics i documentals, així com els espais del Palau, a fi de constituir-se com una de les seus de la Càtedra i participar en les activitats i iniciatives que duga endavant la Càtedra Antoni Miró d'Art Contemporani.

Encetem una nova etapa en què, una vegada més, gràcies a la generositat d'Antoni Miró i a la reestructuració de la Col·lecció, ens permetrà programar anualment una exposició temporal amb les obres cedides per l'artista.

Com a dipositaris d'aquesta col·lecció, ens sentim plens d'orgull i satisfacció de tenir aquest patrimoni artístic que, indubtablement, constitueix una fita important tant local (Otos), com comarcal (la Vall d'Albaida).

Assolim la responsabilitat de custodiar, mantenir, exposar, difondre i incrementar la Col·lecció; així com, compartir-la amb aquelles institucions que ens ho sol·liciten.

TINO PLA SANTAMARIA

Director de la Col·lecció Permanent d'Antoni Miró a Otos

OBRA RECENT

EXPO

GRANULL 2016/ País Valencià (Acrílic s/ llenç, 114x162)

ANTONI MIRÓ I OTOS: història d'un idil·li

Amb un comprensible propòsit d'originalitat, inventarie els adjectius esmerçats pels col·laboradors dels gairebé infinits catàlegs d'Antoni Miró. I concloc que, pel que fa a la lloança de l'obra mironiana, estic abocat, inexorablement, a la repetició. Crítics literaris, poetes, novel·listes, artistes, polítics i tota mena d'éssers de pública condició i afecció lírica han exprimit els diccionaris amb la intenció de glosar l'extensa obra de l'artista alcoià. M'hi afegisc sense ambages: l'obra de Toni és, efectivament, immensa, honesta, accessible, compromesa... i tot el que hi vulgueu afegir. I no ho dic només per la impressió personal que em produeix, sinó com una confirmació objectiva de les emocions observades en els visitants que he tingut oportunitat de guiar a través de la nostra col·lecció otosina.

Dit això, doncs, i sense renunciar al propòsit d'originalitat inicial, parlaré una mica d'Antoni Miró. No de l'artista admirat, ni del personatge públic compromés, sinó de la persona.

El vaig conèixer l'any 2004, quan, amb Rafael Amorós, començàvem a organitzar el projecte de rellotges de sol de l'ajuntament d'Otos. Amorós havia fet d'aprenent en el seu taller. El coneixia, doncs, i pensà que ens podria ajudar a encarar el procés. Antoni ens va rebre al Sopalmo amb el seu posat ambigu, amb aquell mig somriure que no acabes de copsar si és de complaença, de sornegueria o d'escepticisme. Abans d'entrar en matèria, ens convidà a visitar el seu mas. M'esforçaria inútilment si intentava explicar-ne la grandiositat a qui no l'ha visitat, i a qui ja ha tingut el plaer de visitar-lo, qualsevol descripció li pareixeria ridícula. I d'aquesta manera tan elegant m'estalvie una tasca gairebé impossible.

Absolutament impressionats amb la visita, tornàrem al seu estudi i li explicàrem el què del nostre projecte mentre ens escoltava amb el seu personal posat hieràtic. Per més que m'hi esforçava, no acabava d'albirar el significat d'aquells gestos minúsculs en els llavis mironians i, certament, vaig arribar a pensar que els nostres arguments i la nostra

il·lusió no l'acabaven de commoure com hauríem volgut. Fins que començà a parlar. No és que utilitzara un to precisament entusiasta –de fet poques vegades, pel que jo el conec, diu una paraula més alta que una altra–, però de seguida va posar els punts sobre les is: què i com es podia fer, i va mostrar una disposició incondicional a col·laborar-hi. I no només això, sinó que ens va donar la clau per a accedir a altres artistes valencians entre els més destacats de la professió i els més arrimats en la convicció. Gràcies a la seua generositat, a la seua complicitat i a la seua col·laboració, el projecte dels rellotges de sol es va poder fer realitat, i, sobretot, va comptar amb artistes de la talla d'Alfaro, Armengol, Boix, Heras, Blasco i el mateix Miró, a més de l'otosina Elisa Martí i l'albaidí Amorós.

Però, més enllà del que mai hauríem arribat a pensar, no s'havia d'acabar ací la història d'amor entre Otos i Miró. La Generositat de l'artista i la tasca invaluable de Tino Pla feren realitat un segon projecte de col·laboració entre Otos i el Sopalmo de dimensions impensables: la magnífica col·lecció del Palau otosí, que en avant, per si no n'hi havia prou, veurem reforçada amb exposicions temporals com la que es presenta en aquest nou catàleg.

A hores d'ara, la figura d'Antoni Miró i el poble de les rabosetes són realitats inseparables. A l'exposició permanent i les temporals, s'han afegit cartells amb obres de l'artista que trauen l'art al carrer. A a més a mes, la creació de la Càtedra Antoni Miró d'Art Contemporani de la Universitat d'Alacant, en col·laboració amb l'ajuntament d'Alcoi, ha refermat aquest vincle i ha convertit el poble d'Otos en referent de l'art modern i punt de trobada dels admiradors de l'obra de l'artista alcoià i de l'art contemporani en general.

I aquest idil·li entre el poble i l'artista no podia acabar de cap altra manera que amb un maridatge institucional, el nomenament de fill adoptiu del poble, que Antoni agraí i acceptà generosament. Des de llavors, l'alcoià Toni Miró és també un altre otosí, ni més ni menys.

JOAN OLIVARES

DOL A RAFAH 2015/ Palestina (Acrilic s/ llenç, 116x116)

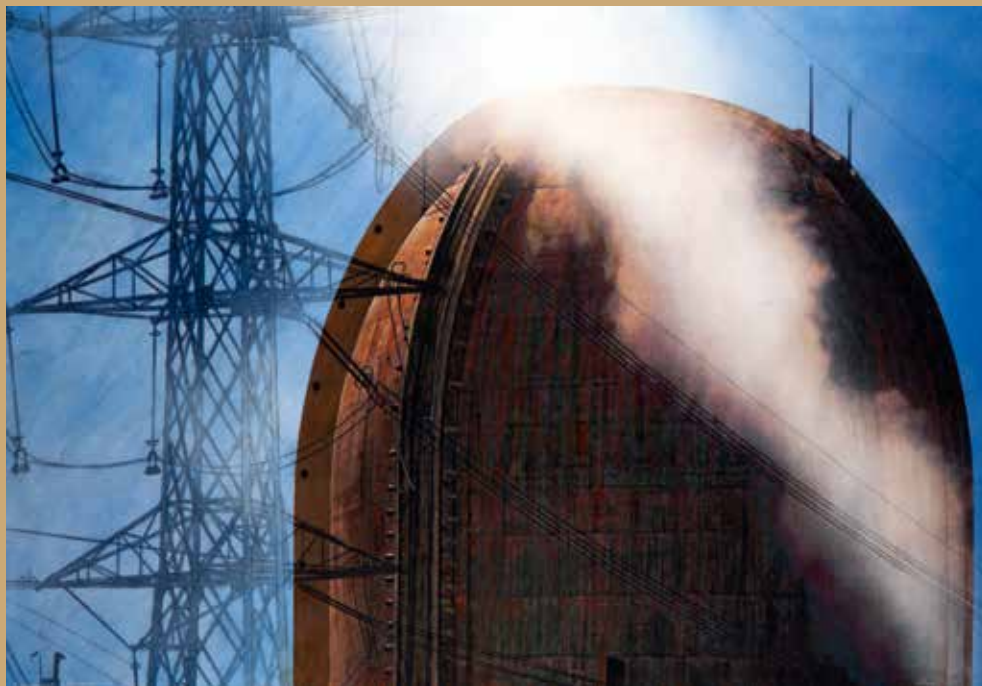
MÀ DE DONA 2015/ Washington (Acrílic s/ llenç, 116x116)

(...) Encara que el fracàs siga el nostre destí (una cosa que sap ben bé un artista que ha encarnat múltiples personalitats i que s'ha autoretratat com l'antiheroi) no podem encertar que l'art siga una espècie de gran màquina de sobirania castradora¹⁴⁸. Antoni Miró, un artista radicalment mediterrani i amb un insubornable sentit de la rebel·lia¹⁴⁹, traça un itinerari propi però fundat en l'experiència col·lectiva, atent sempre a la qüestió candent de la justícia. En una entrevista amb Vicent Hernández per al periòdic *Avui*, realitzada en 1976, Antoni Miró va declarar: “Pinte el que no m'agrada”. L'obra d'este “pintor d'idees” és una permanent *presa de consciència*¹⁵⁰, un posicionament enfront d'un nou model d'imperialisme que està acabant amb tots els drets dels ciutadans. En esta pintura de gran intensitat s'expressa, com va apuntar Floriano de Santi, la copresència conflictiva de dos forces antitètiques que espenten en direccions oposades: “L'ull sever de la *meditatio mortis* que observa en la prospectiva *ab aeterno* de mestres del passat com Velázquez, Goya, Picasso i Joan Miró, i desaprova l'activitat artística com una vana acrobàcia del sensible i l'efímer, i, per altre costat, la mirada humana, quasi hipnotitzada, del pintor arrossegat a pesar seu a una espècie d'estàtic tràngol, a la irrefrenable metamorfosi de “l'escriptura” per imatges”¹⁵¹.

El pensament crític brilla per la seua absència en temps de crisi completa i fa la impressió que les ments s'engrunsen entre la regressió infantil i la diversió glacial. Necessàriament abracem el pessimisme després de la sobredosi d'*happy talk*¹⁵². L'obra d'Antoni Miró ens recorda que cal enfrontar la història¹⁵³ partint de referències cíviques, tractant sempre de fer comprensible allò que ens preocupa. Cal actuar més enllà de la melancolia, recuperar, en temps depriments, el vigor del pensament crític i si hem de tindre algun tipus de nostàlgia hauria de ser del futur. José Corredor-Matheos va assenyalar que Antoni Miró té una “voluntat cartesiana” que el porta a esgotar un tema fins a les seues últimes possibilitats. La injustícia és, desafortunadament, *inesgotable*. Antoni Miró pren partit, en la seua fina mirada a la realitat circumdant, i sap que la tasca necessària no és merament imitar el que succeïx sinó tractar d'oferir instàncies crítiques emancipadores¹⁵⁴; la seua és una estètica traçada amb tot luxe de detalls, amb precisió i sempre amb fúria¹⁵⁵: el que revela és una actitud de contínua rebel·lia. Per mitjà de la seua obra prenem consciència del desastre contemporani, la seua mirada plural ens obliga a comprendre la crisi en què habitem, amb missatges directes i amb les *imatges justes*¹⁵⁶. Després de tantes imatges, amb poques paraules, Antoni Miró té clara la seua tasca: “Reflectisc la problemàtica de hui”.

FERNANDO CASTRO

(Fragment Catàleg IVAM 2012-2013 i 2015)

EMERGÈNCIA A VANDELLÓS 2012/ Tarragona (Acrílic s/ llenç, 114x162)

(...) La revolta, la necessitat d'un clamor que s'enlaira, els rius de foc en tirabuixons de la constància, la fressa a cada cantó de la ciutat, l'oblit circumstancial de la por, la seguretat de no trobar resposta justa a tanta inseguretat, els salms constants del cor de la tragèdia col·lectiva..."l'única força que ens afavoreix és la nostra força", ens confia, sense retrets, Hug Betti. I ho podem ben assegurar. La força que ens empeny, nascuda d'un cel invisible, és l'argument fonamental del combat. Ara sí, la realitat s'ajup a la vora d'un foc creixent que acaba conformant la carn principal dels dies de tasca dura. A cada cop un tomb, però el saltamartí mai no resta al terra tot el temps: vençut, abatut o derrotat...

Doncs val a aprofitar les lliçons de la història. A vegades amarga l'arrel, que viu sense sol i sota terra, però l'esqueix resulta dolç si l'acarona l'aire i el banya la rosada. Tots els dies s'hi fan cançons, cada dia brollen milions de paraules de química confusa, però el resultat resta evident, i l'espectacle rutlla fàcilment: els límits per a aprofitar les possibilitats de fer guanys abundants no ens resten marcats. Només cal, però, la màgia de la voluntat. L'espero de l'audàcia per a aixecar els pals de les banderes que ens pertanyen. Les que ens visiten en somnis victoriosos. Com un continu, on el llevat ja no és la fantasia, altrament la realitat que burxa les esquenes dels menestrals que massa temps han gaudit de l'ombra obaga de l'arbre sense cap fulla. Són els dimonis de la nit que ens visiten per a franquejar el destí, i fer rendible la sort que ens persegueix, ara i des de sempre. La pensàvem, però, molt llunyana: "Ai d'aquells que lluiten tota la vida! Aquestos són els imprescindibles", manifesta Bertolt Brecht, tot guaitant, des d'un angle, certament imprecís, la màquina que incorpora damunt la voluntat de l'home el rigor ètic del seu treball constant. Sense defalliments. Encara els entrebancs. I decidit a solcar els camins de la victòria, coste el que coste.

Com ara l'artista Antoni Miró que, amb una voluntat clara posa la seua acció, tant personal com creativa, al servei d'allò que creu just, i digne, per tant, d'ésser defensat, donant forma al compromís que significa l'obra d'art. Compromís, amb la subtil sensibilitat que caracteritza el seu llenguatge pictòric, i amb la llibertat que marca la fita del discurs poètic subjacent. (...)

JOSEP SOU

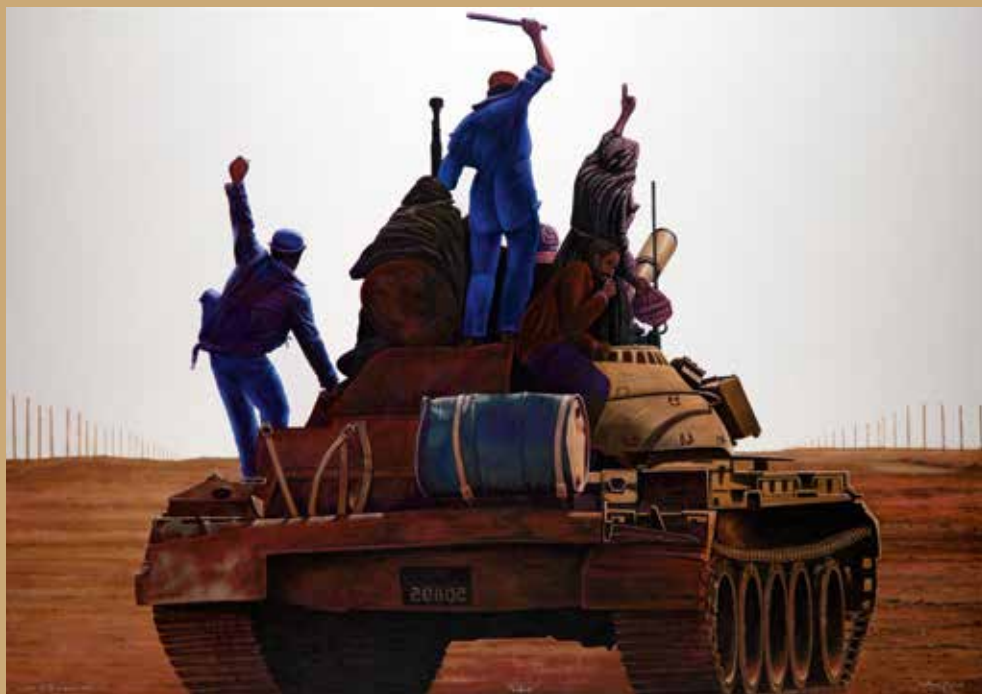
(Fragment del Catàleg MANI-FESTA)

ANTITERRORISME 2014/ Niger (Acrilic s/ llenç, 114x162)

RETIRADA 2014/ Afganistan (Acrilic s/ llenç, 114x162)

CAOS A BENGASI 2012/ Libia (Acrilic s/ llenç, 114x162)

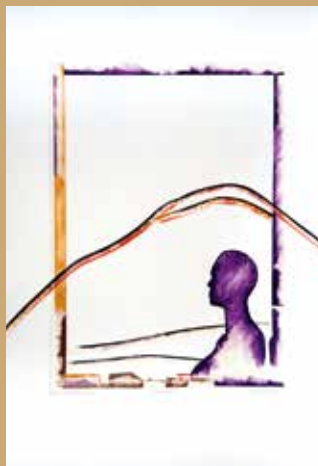
FREE SCOTLAND 2012/ Escòcia (Acrílic s/ llenç, 114x162)

POBRE I PROU 2015 (Acrílic i collage/paper, 112x76)

SURREALISME 2013/ València (Acrílic i collage/paper, 70x96)

PROA I POPA 2012/ Prestige (Acrílic i collage/paper, 112x76)
MIRANT-SE LES CAMES 2016/ País Valencià (Acrílic i collage/paper, 112x76)

VIURE L'AITANA 2011 (Acrílic i collage/paper, 76x56)
ÀGORA 2007/ Atenes (Acrílic i collage/paper, 76x56)

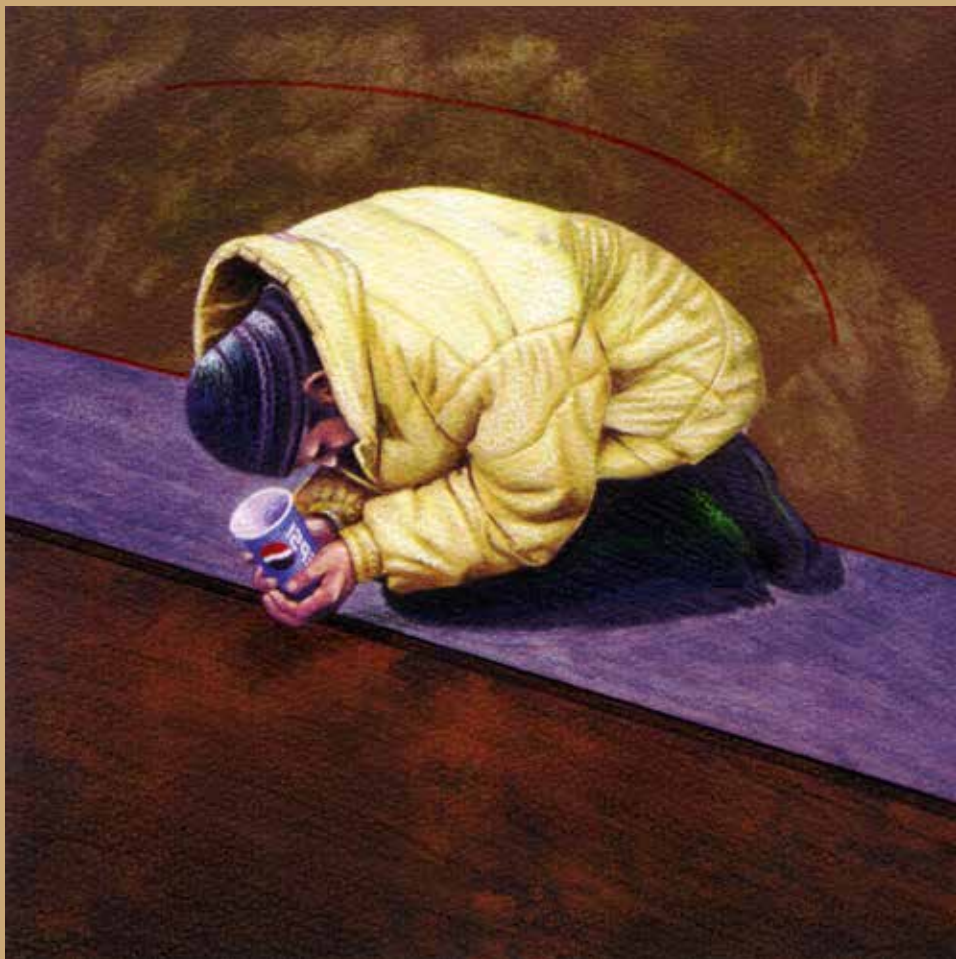
LA COL·LECCIÓ D'OTOS

NOVA YORK 2007 (P/A Gráfica digital/lleç, 162 x 114)

SARAJEVO, 2007 (P/A Gráfica digital/Illeç, 162x114)

VARSOVIA, 2007 (P/A Gráfica digital/lenç, 116x116)

LUCEVÂN 2011 (Litografia, 56 x 76)

INFERMERES D'ALCOI 2012 (Gràfica digital, 56 x 76)

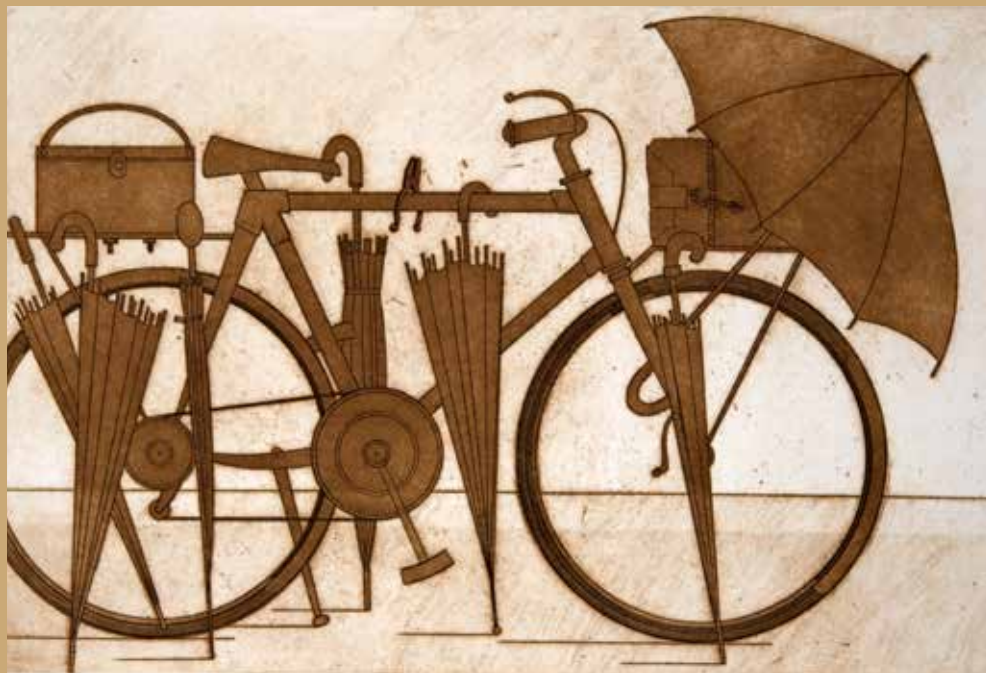

P/A ENSENYA 2013 (Gràfica digital, s/paper 76 x 56)

L'ALCOIANA 1992 (Aiguafort, Planxa de 33 x 50)

PARAIGÜER 1993 (Aiguafort, Planxa de 33 x 50)

DINASTIA 2000 (Serigrafia, 75 x 55)

LA PALETA 1991 (Aguafort, Planxa de 50 x 33)

COL·LECCIONISTA USA 1986 (Aiguafort, Planxa de 33 x 25)

FAM I TRISTESA 1965 (Aiguafort, Planxa de 33 x 25)

VENCEREM 1972 (Metallgràfica , 80x80)

QUATRETA XILE 1973-76 (Metallgràfica, 80x80)
LES MANS 1972 (Metallgràfica, 60x60)

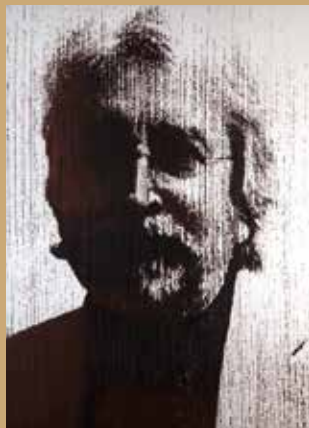
NOSALTRES I LES LLANCES 1975-76 (Metallgràfica, 80x80)
CÒSSOS 1973-76 (Metallgràfica, 80x80)

LA GIOCONDA 1973 (Metallgráfica, 66x48)

LA TRAJECTÒRIA D'ANTONI MIRÓ

AUTORETRAT 2012 (114x162)

Antoni Miró (Alcoi, 1944) ha sabut, sens dubte, combinar en la seua trajectòria personal, amb sorprenent eficiència, una gran versatilitat d'iniciatives, tant directament de tipus creatiu –des d'una eficaç dedicació a molt diverses modalitats de propostes estètiques– com atenent de forma incansable al foment i la promoció cultural. Una activitat que de vegades ha anat de la mà de grups artístics dels quals ha format part activa; així, hem de recordar la seua participació en el Grup Alcoiart, un grup de mútua estimulació i efectivament clau en els inicis formatius de Miró que va esdevenir un front de resistència conjunta davant el difícil panorama immediat en què es movien en els anys seixanta, encara sota el franquisme. *Facit indignatio versum*.

Cronològicament no és fàcil d'establir en el ja considerable conjunt de la seua producció artística una certa periodificació pel que fa a la utilització dels recursos, tècniques i opcions estilístiques, ja que, de fet, Antoni Miró –sobretot abans d'abordar decididament els camins del realisme social– no dubtava a experimentar amb tot el que, d'una manera o una altra, arribava a les seues mans i aconseguia despertar el seu interès.

En aquest sentit, al llarg dels anys de progressiva fermança personal –com a inquiet autodidacta, practicant i convençut– no costa de trobar desiguals incursions tant en plantejaments abstractes com en respostes figuratives, cobrint així, en aquesta franja cronològica, un ampli espectre estilístic, segons els distints mitjans artístics en què anava treballant i el coneixement i domini dels quals li han anat possibilitant després el manteniment d'aquesta versàtil capacitat que li permet ara continuar abordant, amb plena desimboltura, el quefer pictòric, l'escultura, el mural, l'obra gràfica més diversa, la ceràmica, el collage o el mail-art o tot dialogant també amb les noves tecnologies, com a estratègies operatives.

Tanmateix, juntament amb l'esmentada inquietud investigadora i experimental, bolcada

directament en els diversos vessants dels llenguatges estètics i en els distints mitjans expressius, hom pot així mateix ressaltar –com una mena de comú denominador, que es manté al llarg del seu itinerari artístic– aquest ferm tarannà d’entrega i compromís amb la realitat circumdant i amb el pols global de l’existència quotidiana que, sobretot, s’evidencia i madura en les sèries pictòriques produïdes al llarg de les darreres dècades. Una bona mostra de la seua voluntat experimentadora és el conjunt d’aiguaforts sobre Sigmund Freud del 1983, on Miró va voler anar més enllà dels simples límits de la referència retratística per a penetrar, històricament i expressivament, en la singular riquesa de la mítica personalitat de Freud.

És així com l’extens conjunt de treballs artístics arreplegats sota les respectives denominacions d’“Amèrica Negra” (1972), “El Dòlar” (1973-80), “Pinteu Pintura” (1980-90), “Vivace” (1991-2001), “Sense Títol” (2001-2012) o “Sense Serió” (des del 2013) –per esmentar algunes de les sèries potser més rellevants i característiques del seu itinerari– són, sens dubte, plenament representatives d’aquesta atenció que Antoni Miró sap prestar, estratègicament, siga a l’extrapolació de l’oportuna cita referencialment històrica, a la seua reutilització –gairebé emblemàtica– com a forta imatge simbòlica, productora, per això mateix, d’eloqüents contrastos, siga a l’escarida i eficaç intersecció dels estrictes valors plàstics amb els valors pròpiament existencials, sempre, això sí, des d’una perspectiva marcadament social, ecològica, didàctica o cultural.

Molt més radicalitzat en els seus propis plantejaments que altres opcions potser anàlogues o històricament paral·leles, el quefer artístic d’Antoni Miró –primerament com a crit de denúncia i alliberament, després certament com a reflexió assossegada i incisiva a propòsit de la seua pròpia activitat pictòrica, és a dir sobre el mateix fet de pintar pintura o sobre l’aclaparant situació de l’entorn humà i natural– ha anat adoptant, tanmateix, en moltes de les seues singulars propostes una creixent gradació expressiva, al recer dels efectius registres de l’humor, de l’oportuna ironia o àdhuc, donat el cas, de la sàtira despietada i directa. (...)

Romà de la Calle

Crític d’art (Universitat de València)

FARE VACANCES 2012 (Acer cortén, 500x240x45)

ALMANSA 1707- 2010 (Acer cortén, 2'90x10x1'20m.)

25 D'ABRIL 1707 2007 (Acer cortén, 3,5x26x8 m.)

GADES, LA DANÇA 2001 (Bronze-pedra, 0,6x1,57x22,50 m.)

M

U

S

Museu d'Art Contemporani de Barcelona, MACBA, BARCELONA
 Museo de Bellas Artes, BILBAO
 Museu Municipal de Mataró, MATARÓ
 Museum Oldham, LANCESHIRE, Regne Unit
 North Chadderton Modern School, LANCs, Regne Unit
 Museu d'Art Contemporani de Vilafamés, VILAFAMÉS
 Collection NMS Tiptoe, LONDRES, R. Unit
 Cívico Museo di Milano, Comune di Parigi, MILÀ, Itàlia
 Museo de Arte Contemporaneo de León, LLEÓ
 Comune di Pesaro, PESARO, Itàlia
 Musei d'Arte Moderna, SASSOFERRATO, Itàlia
 Museo de Arte (Palacio Provincial), MÁLAGA
 Museu d'Art Contemporani, EIVISSA
 Casa Municipal de Cultura, Col·lecció Ajuntament, ALCOI
 Museo de Arte Moderno del Altoaragón, HUESCA
 Musée d'Art a Lodz, LODZ, Polònia
 Museo Nacional de Arte Moderno, l'HAVANA, Cuba
 Museo de Arte Contemporáneo de Sevilla, SEVILLA
 Musee d'Art Slovenj Gradec, SLOVENIE, Eslovenia
 Muzeum Narodowe w Kraków, CRACÒVIA, Polònia
 Museo de Arte Contemporáneo, LANZAROTE
 National Museum in Bytom, BYTOM, Polònia
 Museo Int. de la Resistencia "Salvador Allende", SANTIAGO, Xile
 Palau de la Diputació d'Alacant, ALACANT
 Museu Intemacional Escarré, CUIXÀ, Catalunya Nord
 Museu del Monestir de Vilabertran, VILABERTRAN
 Simon Fraser Gallery, University, VANCOUVER, Canada
 Museu d'Art Contemporani, ELX
 Museu d'Art Contemporani GIRONA
 Museu de Tenerife Fons d'Art, TENERIFE
 Real Academia de BBAA, Calcografía Nacional, MADRID
 Col·lecció Pública Municipal d'Escultura, ALCOI
 Collezione Università d'Urbino, URBINO, Itàlia
 Museo Etnográfico Tiranese, TIRANO, Itàlia
 Palazzo delle Manifestazioni, SALSSOMAGGIORE, Itàlia
 Palau de l'Ajuntament d'Alacant, ALACANT
 International Psychoanalytical Association, LONDRES, R. Unit
 Museum Pierrot-Moore, Fons Gràfic, CADAQUÉS
 Kupferstichkabinette der Staatlichen Museum, BERLIN, Alemanya
 Museen Kunstsammlungen, DRESDENS, Alemanya
 Museo de Sargadelos, LUGO
 Sigmund Freud Museum, VIENA, Austria
 Museo de Dibujo "Castillo de Larrés", SABINÁNIGO

E

U

S

Verband Bildender Künstler BERLÍN, Alemanya
 Museu de Belles Arts Sant Pius V, VALÈNCIA
 Musee Ariana d'Art et d'Histoire, GINEBRA, Suïssa
 Museum der Bildender Künste zu Leipzig, LEIPZIG, Alemanya
 Herzog August Bibliothek, WOLFENBÜTTEL, Alemanya
 Museu de l'Obra Gràfica del Reial Monestir, EL PUIG
 Museu de la Festa. Casal de Sant Jordi, ALCOI
 San Telmo Museoa, DONOSTIA
 Panstowowe Muzeum na Majdanku, LUBLIN, Polònia
 Ukrainian Museum Art, IVANO-FKANKISVSK, Ucraïna
 Fons d'Art, Xarxa Cultural, BARCELONA
 Museu de Belles Arts Arte Eder Museoa, VITORIA-GASTEIZ
 Museo Nacional d'Art, LVIV, Ucraïna
 Museu de l'Almudí, XÀTIVA
 Occidental Museum of Art, KIEV, Ucraïna
 Muzeum Narodowe, SZCZECIN, Polònia
 Museo Picasso, MÁLAGA
 Museum of a Space Exploration Planetarium, KHERSON, Ucraïna
 Biblioteca Nacional, MADRID
 Fons d'Art Contemporani, Universitat Politècnica, VALÈNCIA
 Centro de Arte Moderno Quilmes, BUENOS AIRES, Argentina
 Greenville Museum Art, GREENVILLE, Estats Units
 Kassák Muzeum, BUDAPEST, Hongria
 City Museum and Art Gallery, STOKE-ON-TRENT, R. Unit
 Musée Arche Contemporaine Park Solvay, BRUSSEL-LES, Bèlgica
 Museo del Grabado Espanyol Contemporaneo, MARBELLA
 The City Art Museum, KALININGRAD, Rússia
 Danish Post Museum, COPENHAGEN, Dinamarca
 The UFO Museum, PORTLAND, OREGON, Estats Units (EUA)
 Central Kherson Art Museum, KHERSON, Ucraïna
 Museo Cívico, Pinacoteca N. della Resistenza, CALDAROLA, Itàlia
 Museo Hudson, BUENOS AIRES, Argentina
 National Gallery of Art, MINNEAPOLIS, Estats Units (EUA)
 Ernst Múzeum, BUDAPEST, Hongria
 Museo Casa das Dues Nacions, CARITEL
 Fundació Miguel Hernández, ORIOLA
 Musée d'Art Moderne, HAJDÚSZOBOSZLÓ, Hongria
 Museum der Arbeit, HAMBURG, Alemanya
 Middlesex University/School of Fine Art, LONDON, R. Unit
 Museum für Post und Kommunikation, BERLÍN, Alemanya
 Museo de l'Erotica, BARCELONA
 Museo Guayasamin, l'HAVANA, Cuba
 Museu del Misteri d'Elx, Casa de la Festa, ELX

Musee de l'Art du Collage, CHEVILLY LARVE, França
 Narodni Muzej, KRAGUJEVAC, Sèrbia
 Trevi Flash Art Museum, TREVI, Itàlia
 Museum of the World Ocean, KALININGRAD, Rússia
 Karelian Republic Art Museum, PETROZAVODSK, Rússia
 Simon Fraser Gallery University, VANCOUVER, Canadà
 Fundació Bancaixa, VALÈNCIA
 Museum of International Contemporary Art, FLORIANOPOLIS, Brasil
 National Museum, SABAC, Iugoslàvia
 Musée Art Collé, SERINGES, França
 Museu Monjo, VILASSAR DE MAR
 Museo Tre Castagne Pinacoteca, MONTEDORO, Itàlia
 Col·lecció M. Guerricabeitia, La Nau, Universitat, VALÈNCIA
 Museo de Arte Contemporáneo, PANAMÁ. Rep. de Panamá
 Centro Wifredo Lam, L'HAVANA, Cuba
 Museum National Brukenthal, SIBIU, Romania
 Sharjah Art Museum, SHARJAH, Emirats Àrabs Units
 Gallerie Art'Expo, BUCAREST, Romania
 Museo de Arte Contemporáneo, SANTO DOMINGO, Rep. Dominicana
 Museo Nazionale "Gli Etruschi", VADA-LIVORNO, Itàlia
 Moscow Cat Museum, MOSCOW, Rússia
 Museum Für Moderne Kunst, WEDDEL, Alemanya
 Museu Municipal "Casa Orduña", GUADALEST
 Museu de l'Ebre, Pont del Mil·lennari, TORTOSA
 Museo Internazionale dell'Immagine, Bellvedere Ostrense, ANCONA, Itàlia
 Museu d'Escultura a l'Aire Lliure, Campus UPV, VALÈNCIA
 Galleria civica d'Arte Contemporanea di Termoli, CAMPO MARINO, Itàlia
 Jeju Culture Art Foundation, JEJU CITY, Corea
 Museo Umberto Mastroianni, ARPINO-ROMA, Itàlia
 Germann Braher Museum, SVETLOGORSK, Rússia
 Fons d'Art, Institut d'Estudis Catalans, BARCELONA
 Museu de Belles Arts Gravina, ALACANT
 Muzeul Florean, BAIA MARE, Romania
 Museu del Mar, SANTA POLA
 Museu Pinacoteca, EL CAMPELLO
 Museo Departamental, SAN JOSÉ, Uruguai
 La Col·lecció Permanent al Museum of Hanseo University, SEÜL, Corea
 Museu Ajuntament de València (Patrimoni Històric), VALÈNCIA
 Art Museum Satu-Mare, SATU MARE, Romania
 Museum Moderného Umenia Andyho Warhola, MEDZILABORCE, Slovakia
 Universitat Autònoma de Barcelona, Bellaterra, BARCELONA
 Museo Comunale D'Arte Moderna, SENIGALLIA (AN), Itàlia
 Museo Arte Diseño Contemporáneo, SAN JOSÉ, Costa Rica
 Col·lecció Ajuntament, ALMUSSAFES
 Museu del Paper, BANYERES de MARIOLA

Casa Museo Javier De La Rosa, AGAETE, Gran Canaria
 Museo del Risorgimento e della Resistenza, VICENZA, Itàlia
 Col·lecció d'Art, Ajuntament, SAGUNT
 Fundación Rafael Alberti, PUERTO DE S. MARIA
 Museum Contemporary Art Gallery "Bunkier Sztuki", KRAKÓW, Polònia
 Cesare Pavese Foundation, CUNEO, Santo Stefano Belbo, Itàlia
 National Museum, ACCRA GHANA, Àfrica
 Museo dei Tarocchi, RIOLA (BO), Itàlia
 The Consulate of Culture Society, ELASSONA, Grècia
 Marcelland International Art Collection, MISKOLC, Hongria
 Museo Internazionale de Neu Art, COURTENAY, Canada
 Université Paris-Sorbonne, PARIS, França
 Museo de Ceuta, Fundación P. Convivencia, CEUTA
 Palau Comtal, Col·lecció Permanent, COCENAINA
 Gallery Niagara Country Sanborn, NEW YORK, USA
 MUA, Museu de la Universitat, ALACANT
 National Museum of Contemporary Art, SEÜL, Corea
 Modesto Art Museum, MODESTO, USA
 Museo Ânfora Nova, RUTE (Córdoba)
 Museu Castell de Santa Barbara, ALACANT
 Octubre Centre Cultura Contemporània, VALÈNCIA
 Museo de Arte Moderno, SANTO DOMINGO, Republica Dominicana
 Museo Mínimo, NAPOLI, Itàlia
 Col·lecció Escultura Avinguda ALCOI-COCENTAINA
 Col·lecció Pública d'Escultura, Ajuntament d'OTOS
 Col·lecció Escultura Autovia ALCOI-IBI
 Col·lecció Pública d'Escultura, Ajuntament de GANDIA
 Instytut Sztuki Akademii, CRACÓVIA, Polònia
 Museo de Bellas Artes, Col·lecció d'Escultura, L'HAVANA, Cuba
 Forum per la Memoria, Col·lecció d'Escultura, PATERNA
 Stickerman Museum Tokyo Annex, KANAGAWA, Japó
 Universitat Catalana d'Estiu, PRADA i BARCELONA
 Obra Cultural, L'ALGUER (Sardenya) Itàlia
 Casa Museo Spaventapasseri, RONGEGNOTERME, Itàlia
 Ministerio de Innovación y Cultura, SANTA FE, Argentina
 Museo de Bellas Artes, PARANÁ, Argentina
 National Academy of Arts, ASWARA KUALA LUMPUR, Malaysia
 Col·lecció Pública d'Escultura, Ajuntament de CARRÍCOLA
 Centro Andaluz de Arte Contemporáneo, La Cartuja, SEVILLA
 Museum of Contemporary Art in Sydney, SYDNEY, Austràlia
 Col·lecció del Campus, Universitat d'Alacant, ALACANT
 Das Deutsche Drachen Museum, LINDERFELS, Alemanya
 The Museum of Instant Images, CHAAM, Holanda
 Campus Hanseo University of Seoul, SEÜL, Corea
 IVAM, Centre Juli González, VALÈNCIA

AJUNTAMENT D'OTOS

Antoni Miró
La Col·lecció d'Otos, des del 2012

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT

Ajuntament d'Alcói
Ajuntament d'Otos

Col·labora:

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

AJUNTAMENT D'ALCÓI

Sabadell
Fundació